

SCOPUL ÎNȘESIT AL VIZITEI LUI GAVRIL LA DANIEL

Am rămas foarte uimit de fetele voastre, de Fefe și Fifi, care au vreo șaisprezece ani. Ele au venit la biserică, deși voi știți cu toții că fetele de vârsta lor doresc să devină cât mai frumoase. Când vin, părul lor cârlionțat este adunat tot în creștetul capului. Le-am văzut când vorbeam. După un timp, părul lor se lasă, se lasă, până când le cade pe față.

Le-am văzut și pe fetele sorei Downing și a fratelui Collins. Cum o cheamă? (Cineva spune: „Betty”). Betty, micuța Betty. Mi-a venit să râd când le-am văzut pe toate aranjate și apoi tot părul...

Dumnezeu să vă binecuvânteze, dragele mele. După părerea mea, voi sunteți frumoase oricum. Așa este. Adevărul este că o fată este frumoasă dacă are un duh blând și vine la adunare să asculte Evanghelia. Aceasta o face pe o fată să fie frumoasă. Și cred că orice băiat adevărat, care a ajuns la vârsta căsătoriei, gândește la fel. (Fratele Neville spune „Amin”). Mulțumesc, domnule. Este bine. Eu cred că acesta este adevărul.

Nu este ciudat? Am deschis Biblia chiar la Daniel 9. De obicei le spun tuturor să nu-și scoată haina dacă au o gaură în cămașă și nădăjduiesc că a mea nu are. Totuși, am trăit și vremuri când nu am putut să-mi scot haina din cauză că aveam cămașa ruptă. Cred că acum nu mai este însă ruptă.

Sunt foarte bucuroși și cred că și voi, pentru că Duhul Sfânt a fost cu noi în această dimineață. Noi apreciem prezența și părtășia fiecăruia.

„Iată, ce plăcut și ce dulce este să locuiască frații împreună!

Este ca untdelemnul de preț, care, turnat pe capul lui, se pogoară pe barbă, pe barba lui Aaron, se pogoară pe marginea veșmintelor lui.” (Psalmul 133.1-2).

Astăzi m-am dus să mănânc la Blue Boar și cu cine credeți că m-am întâlnit acolo? Cu fratele Bill și sora Dauch. Mâncau cel mai frumos pui fript pe care l-am văzut vreodată. Apoi, am mers la etaj și acolo sus am întâlnit mulți frați din biserică, și ei au vrut să-mi plătească cina. A fost foarte drăguț din partea lor, apreciez aceasta.

Când am ajuns acasă, a apărut Billy cu o lădiță de roșii pe care mi le-a adus cineva tocmai din Georgia unde este foarte răcoare.

Când am venit de la întâlnirea din dimineața aceasta, m-am întâlnit cu un tânăr și i-am spus: „Este foarte cald!”, la care el mi-a răspuns: „Așa este.” Știam că vine din Georgia, și el a continuat: „Este foarte cald și în Georgia.”

Ei bine, noi încercăm să scăpăm de un loc și mai fierbinte, nu-i așa? („Amin”). De aceea suntem aici.

Vreau să vă mulțumesc pentru bunătatea voastră, prieteni. Ce m-aș face fără voi? Ce aș face dacă nu m-ar iubi nimeni, dacă nu ar vrea nimeni să asculte Mesajul? Atunci Mesajul nu ar fi bun la nimic, deoarece nu pot să-l predic în fața stâlpilor de telegraf și la pomi. Ei n-ar înțelege, de aceea este nevoie de oameni ca voi, care să vină să asculte. O, iar voi veniți și stați într-o asemenea căldură... Soția mi-a spus că dimineață simțea că ia foc acolo în spate. Cu toate acestea, voi veniți la adunare și uneori sunt chiar și bolnavi care stau acolo. Mă rog ca Dumnezeu să vă dea o casă minunată în slavă, și nădăjduiesc că El va face aceasta.

Să vedem. Cineva mi-a luat haina de aici. Și eu trebuia să citesc ceva în seara aceasta. Voi citi puțin, dar mai întâi aș vrea să știu dacă v-a plăcut prima parte. („Amin”). Dacă n-ar fi atât de cald, am continua toată săptămâna cu Cartea Apocalipsei, pentru că îmi place foarte mult. Eu trăiesc în ea. Să vă rugați pentru

mine săptămâna aceasta, pentru că dacă va fi cu voia Domnului, duminica următoare trebuie să pun săptămânile acelea împreună. Este ceva despre care nu știu nimic, dar mă încred în Domnul că El îmi va da răspunsul.

Eu am citit ce au spus diferiți oameni despre aceasta. Am citit și notele de subsol ale doctorului Scofield, care este un mare învățat, dar nu pot să fiu de acord cu multe din notele lui pentru că totul trebuie să se îmbine perfect.

Când începi să faci un puzzle, zici: „Oh, aceasta merge aici sus! Nu, sunt sigur că se potrivește aici.” Ei bine, trebuie să te uiți la model ca să vezi ce trebuie să faci. Dacă nu te uiți, vei avea un tablou amestecat.

Cum ar fi dacă ai avea o minunată pajiște de la țară, și o vacă ce paște iarbă în vârful unui copac? N-ar fi corect, nu-i așa? Vaca nu paște iarbă în vârful copacului. Așa se întâmplă și dacă Duhul Sfânt nu pune Scriptura împreună ca să aveți întregul tablou al Răscumpărării. Ceea ce vrem noi, este Adevărul. Dacă nu-l cunoaștem, Îl lăsăm la o parte, dar când ni-l descoperă Dumnezeu, vom vorbi despre El.

Cred că fratele Roy Slaughter este aici, la fel ca ceilalți vârstnici care erau cu mine când am început, cu mult timp în urmă. În primii trei sau patru ani ai slujbei mele, aici la Tabernacol, nu am predicat deloc despre iad, pentru că nu puteam să înțeleg dacă acesta este un loc care arde sau este mormântul. De fiecare dată când Cuvântul spune „mormânt”, mă uitam în traducere și găseam „hades”. Hades este „mormântul”. De fiecare dată, El vorbește despre iad, „hades, mormântul”. Astfel, l-am lăsat în pace până când am aflat despre ce vorbește de fapt, iar atunci am predicat despre iad; am văzut cum arăta întreaga imagine și unde se afla. Eu cred că un predicator este răspunzător în fața lui Dumnezeu pentru ceea ce spune adunării, deoarece oamenii o vor ține în aceea.

Cum ar fi dacă eu îi fac să se țină de ceva greșit, apoi vine timpul când aceea nu va ține? Vedeți? În vedenia pe care mi-a dat-o Domnul mai demult, Cineva îmi

spunea: „Tu vei fi judecat primul, după Evanghelia pe care o predici.”

„Eu am predicat ceea ce a predicat Pavel și ceilalți”, am răspuns eu, iar când am spus aceasta, toate acele milioane de voci au strigat: „Pe asta ne odihnim noi!”
Vedeți? Acesta este adevărul.

În această seară aș vrea să continuăm. Nu va dura mult, deoarece mi-am adus notițele. Azi dimineață am vorbit despre Daniel în robie și despre vizita pe care i-a făcut-o Gavril ca să-l învețe despre viitor, iar în seara aceasta vom vorbi despre „Cele șase scopuri ale vizitei lui Gavril la Daniel,” urmând ca duminica viitoare, dacă va fi cu voia Domnului, să așezăm cele șaptezeci de săptămâni acolo unde le este locul, pe axa timpului, pentru ca astfel să vedem unde ne aflăm noi. Dacă vom putea afla însemnătatea lor, vom ști ceasul în care trăim.

Noi nu vom ști când va veni El; niciunul nu va ști aceasta. Nici măcar Isus nu știe aceasta. El a spus că nu o știe și că numai Tatăl o știe. Nici măcar îngerii nu știu aceasta, așa că niciunul din noi nu știe când vine El, dar am putea afla ceasul, timpul în care trăim și cât de aproape am putea fi de acel eveniment. Acum aș vrea să recapitulăm puțin, pentru că băieții înregistrează... Aparatele funcționează în camera din spate, iar benzile sunt trimise pretutindeni afară.

Azi dimineață, după ce am recapitulat capitolele 4 și 5 din Apocalipsa, am discutat despre capitolul 9 din Daniel, iar în seara aceasta vom continua cu acest capitol.

Înainte de-a intra în acest subiect, haideți să ne plecăm capetele pentru un moment și să vorbim cu Autorul Cuvântului.

Dumnezeul nostru îndurător, Tu cunoști desigur, intențiile inimii noastre și știi de ce suntem aici. Tu știi că nu am venit aici ca să ne relaxăm puțin după-amiază. Da, Tată, eu cred că nici măcar un om nu a venit aici din acest motiv, ci cred că toți am făcut-o pentru că suntem sinceri, cinstiți și vrem să-L cunoaștem pe „Așa vorbește

Domnul”.

Noi Te iubim, Doamne, și iubim Cuvântul Tău. Îți suntem recunoscători pentru acest loc pe care ni l-ai dat, un acoperiș deasupra capului și acești pereți de beton. Noi credem că dincolo de cer este o Casă spre care ne îndreptăm. O, Doamne, ne gândim la înaintașii noștri, care nu au avut acest privilegiu și ni se strânge inima de rușine pentru că tot timpul ne vine să ne plângem.

Tată, Te rugăm să deschizi în seara aceasta Scriptura pentru noi. Vino și stai lângă fiecare dintre noi, așa cum mergem pe acest drum. Vorbește-ne și nouă cum le-ai vorbit ucenicilor care se mergeau de la Ierusalim la Emaus, astfel încât, la încheierea serviciului, când vom merge fiecare la casa lui, să putem spune: *„Nu ardea inima în noi când Îl auzeam vorbind prin Cuvântul Său?”*

Binecuvântează citirea Cuvântului. Binecuvântează eforturile mele slabe, Doamne. Deschide-mi gura pentru ceea ce este adevărat și închide-o pentru ceea ce este greșit. Proslăvește-Te în poporul Tău, pentru ca ei să vadă în ce ceas trăim și să înțeleagă cât de aproape este venirea Domnului Isus. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Acum, ca să reluăm puțin, noi știm că Daniel a fost în robie timp de șaiszeci și opt de ani. Gândiți-vă la aceasta. Dacă aveți hârtie și creion și nu ați notat azi dimineață, puteți s-o faceți acum. Din anul 606 î.Hr. până în anul 538 î.Hr. Făcând scăderea, veți obține 68:

$$606 - 538 = 68$$

Acesta fiind timpul în care Daniel a fost rob, fără o biserică la care să meargă, fără să audă vreo predică, nimic. Dar el avea cărți, suluri, cu ceea ce profetise un profet care trăise înaintea lui, profetul Ieremia.

Studiind Scriptura, Daniel a văzut că timpul celor șaptezeci de ani se apropia de sfârșit, deoarece credea cu sfințenie fiecare cuvânt pe care-l spusese profetul Ieremia. Și eu vă întreb în seara aceasta: Trebuie să-i credem pe profeții noștri? (Adunarea spune: „Amin”). Da, domnilor. Noi trebuie să-i credem pentru că Cuvântul Domnului vine la profeți. Ei Îl au pe „Așa vorbește Domnul”. Un profet adevărat nu se va abate niciodată de la Cuvântul spus de celălalt profet. Ei nu vor face niciodată Cuvântul să spună ceva ce El nu spune, ci vor spune numai exact ceea ce a spus profetul adevărat. Aceasta îi face să fie profeți, iar când ajung în acest punct, pot să spună ce se va întâmpla în viitor, cunoscând toate aceste lucruri, cu frică în inimă, ca să nu spună ceva greșit care să conducă pe cineva în rătăcire.

Noi nu vrem să facem aceasta, ci dorim să fim absolut siguri că avem Cuvântul Domnului înainte de a spune „Așa vorbește Domnul”. Înțelegeți? Trebuie să fie un mesaj absolut, direct de la Tronul lui Dumnezeu, sau să nu-l spunem niciodată.

Citind Scripturile, Daniel a înțeles că cei șaptezeci de ani se terminau. El era acolo de șaiszeci și opt de ani, ceea ce înseamnă că mai rămăseseră încă doi ani până când Dumnezeu urma să-Și ducă poporul înapoi în patria lor.

Noi am văzut că în timp ce se ruga, a venit din cer un Înger puternic. Știe cineva care era numele lui? (Adunarea răspunde: „Gavril”). Desigur, era Gavril. El este Îngerul bisericii ebraice. Câți dintre voi știu aceasta? Peste tot apare Gavril. El este mesagerul pentru biserica iudeilor. El a venit la Maria, și tot el l-a vizitat pe Zaharia. Peste tot este numai Gavril, el fiind unul din cei mai mari Îngeri din cer. N-a adus el fratelui nostru Daniel un mesaj minunat de la Dumnezeu? „O”, i-a spus el, *„tu ești preaiubit și scump, Daniele!”*

Nu v-ar face să vă simțiți bine, să vă gândiți că Dumnezeu v-a iubit? Chiar dacă n-aș fi preaiubit, mi-ar place să știu că sunt iubit măcar puțin acolo, sus, vouă nu? („Amin”). Desigur. Să știu că El se gândește din când în când și la mine! Aceasta m-ar face să strig gândindu-mă că El chiar Se îngrijește de mine. Noi avem asigurarea că El ne poartă de grijă, pentru că pe când eram păcătoși, Hristos a

murit în locul nostru, fraților. Pe noi, care eram străini de Dumnezeu, El ne-a apropiat, și ne-a dat arvuna mântuirii, adică Duhul Sfânt, și ne-a pus în inimă o credință care ne ridică deasupra lucrurilor lumii. Aceasta este glorios, nu-i așa? („Amin”). Bine.

În timp ce Daniel era în rugăciune, Gavril a venit la el și i-a spus nu numai că mai erau doi ani până când aveau să se întoarcă în patria lor, ci i-a arătat și întregul destin al poporului său. Gândiți-vă la aceasta. Întregul destin. Gavril i-a explicat lui Daniel fiecare călătorie pe care poporul său o va face pe pământ, deoarece a fost trimis ca să-i descopere toate aceste lucruri mari. O, cum trebuie să se fi simțit profetul! Apoi i-a spus că au fost hotărâte șaptezeci de săptămâni pentru poporul său, până la sfârșit; aceasta este vremea sfârșitului, deoarece „prăpădul” înseamnă sfârșitul tuturor lucrurilor. El i-a spus: „Șaptezeci de săptămâni...”

Unii sunt de părere că acestea sunt luni; alții spun că sunt zile... Oh! Dacă ar fi vorba de șaptezeci de săptămâni, asta ar însemna doar vreo doi ani și un sfert; sau un an și un sfert, dar noi avem nevoie să știm adevărul.

„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte pentru poporul tău.” Cu ce scop? De ce? Asupra cărui popor au fost ele hotărâte? Asupra poporului lui Daniel, a evreilor. Și nu numai atât, ci și asupra cetății sfinte a lui Daniel; vedeți, Cetatea sfântă a lui Daniel. Adunare, care era cetatea sfântă a lui Daniel? („Ierusalimul”). Da, Ierusalimul.

Vom vedea, poate chiar în seara aceasta, unde era Ierusalimul. Cine l-a întemeiat? V-ați gândit vreodată la aceasta? Cine a întemeiat Ierusalimul și când? Voi ajunge la aceasta ceva mai târziu. Cine a întemeiat Ierusalimul? Băiete, acesta este un amănunt mic, ascuns într-un ungher, dar sigur că ni se spune. Da, domnilor. Cine și când a întemeiat Ierusalimul? În ordine. Deci, Ierusalimul este cetatea cea sfântă a lui Daniel.

Noi înțelegem că cetatea aceea, care a fost blestemată timp de două mii de ani, va

fi zidită și restabilită din nou,. Închinarea în Templu va fi restabilită exact cum a fost la început. Da, se va aduce din nou jertfa zilnică, așa cum a fost la început. Cred că vom ajunge la aceasta, chiar în seara aceasta, măcar despre o parte.

Aș vrea să știți, prieteni, că aceste lucruri îmi ocupă săptămâni întregi de învățătură și vreau ca atunci când se va răcori puțin și vom vorbi despre Cele șapte Peciți, șapte Potire, și șapte Trâmbițe, să vă întreb: „Vă amintiți despre cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel? Vă amintiți de epoca Bisericii, când a mers sus și ce s-a întâmplat?” Aceste șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel ocupă perioada de la urcarea Bisericii până la întoarcerea Ei. Acesta este intervalul pe care îl ocupă, dar nu toate cele șaptezeci de săptămâni, ci doar o parte din ele. *„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte.”*

Când Gavril a venit la Daniel să-i spună ce se va întâmpla, au existat șase scopuri ale venirii lui. Cred că în seara aceasta vom pleca din punctul în care am rămas azi dimineață, adică cele șase scopuri. Haideți să deschidem la Daniel 9.24

„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău...” Țineți minte că aceasta este toată călătoria pe care o fac israeliții pe acest pământ. Lor le-au fost hotărâte șaptezeci de săptămâni și nimic mai mult *„... și asupra cetății tale cele sfinte”*. Nu pierdeți aceasta, căci aceasta va dura din acel moment, până la sfârșitul evreilor și al Ierusalimului; până când se va zidi o nouă cetate. O, nădăjduiesc că vom discuta în profunzime în seara aceasta! Deci: *„...au fost hotărâte asupra poporului tău și asupra cetății tale cele sfinte... (Până când?)... până la încetarea fărădelegilor...”*

Ce i-a spus Gavril acum? Daniel voia să afle cât timp va mai fi. „Știu că suntem la sfârșitul timpului.” Așa cum suntem noi acum). „Doamne...” spunea el.

Câți cred că și noi suntem la sfârșitul timpului, să spună „Amin”. (Amin). Mulțumesc. Noi suntem la sfârșit și încercăm să aflăm prin Dumnezeu cât timp va mai fi. În ce zi trăim? Acesta este motivul pentru care ne întoarcem și citim ceea ce

au spus profeții, ca să aflăm unde ne aflăm.

Exact aceasta a făcut și Daniel. El și-a îndreptat fața spre Dumnezeu. Câți dintre voi au citit astăzi Daniel 9? Ridicați mâinile. În ordine.

Ați văzut cum s-a rugat și cum a mărturisit păcatele lui și păcatele poporului său? El voia să știe sigur când se vor întoarce, ca să-i poată înștiința poporul să se pregătească de plecare.

Vedeți? Ceea ce vreau să aflu acum, este când vom merge sus, și să-i pregătesc pe oamenii care sunt gata să meargă sus. Noi ne-am îndreptat fața spre Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, ca să-L întrebăm: „Doamne, în ce ceas trăim?”

Noi am văzut întâmplându-se toate aceste lucruri, vedem lumea în haos. Vedem că timpul este aproape, vedem că scrisul de mână este pe perete dovedind că tot ce a spus Dumnezeu se împlinește.

Cred că l-ați auzit cu toții pe președintele nostru vorbind despre iminența unui alt război. La câteva ore după ce a fost prezis războiul, noi am auzit predicându-se că națiunile nu vor fi decât cenușă vulcanică. Da, noi știm că așa trebuie să se întâmple, dar înainte ca aceste evenimente să aibă loc, Biserica trebuie să plece. Deci, unde ne aflăm, Doamne? Acesta este motivul pentru care cred că El ne va lăsa să știm. Noi ne-am îndreptat fețele spre El ca să aflăm ce ne va spune.

„Șaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău... cetății tale sfinte, până la încetarea fărădelegii... până la ispășirea păcatelor... până la ispășirea nelegiurii... până la aducerea neprihănirii veșnice.... până la pecetluirea vedeniei și profeției, și până la ungerea Celui Preasfânt..”

Acestea au fost cele șase scopuri ale vizitei lui Gavril. Haideți să începem cu primul din ele. Dacă vreți, cei care aveți creioane puteți să vă notați.

Deci, primul scop: **până la încetarea fărădelegilor.** Acesta este primul lucru.

Încetarea fărădelegilor lui Israel, care a păcătuit împotriva lui Dumnezeu, va fi îndepărtarea nelegiurii lui Iacov. Ca să aflăm aceasta, haideți să deschidem la Romani 11.21. Despre ce vrem să citim? Despre „încetarea fărădelegilor”. În regulă, Romani 11.21:

„Căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramura naturală...” (Cine era aceasta? Israel) *...,luați seama să nu...nu te va cruța nici pe tine.”* Când mergeți acasă, să citiți tot capitolul 11.

„Uită-te dar la bunătatea și asprimea lui Dumnezeu: asprime față de cei ce au căzut, și bunătate față de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altminteri, vei fi tăiat și tu.

Și chiar ei: dacă nu stăruie în necredință, vor fi altoiți; căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăși.” Vedeți? Vorbește despre vremea când neamurile vor fi tăiate și Israel va veni înapoi.

„Fiindcă, dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin, care din fire era sălbatic (neamurile), ai fost altoit, împotriva firii tale...” Noi eram străini, fără îndurare, fără Dumnezeu, fără nici o nădejde, dar Dumnezeu, prin mila Lui, ne-a dat o șansă. Din cauza fărădelegilor, El l-a tăiat pe Israelul neprihănit, a respins măslinul natural și a altoit, împotriva firii, un măslin sălbatic. ... *„într-un măslin bun, cu cât mai mult vor fi altoiți ei, care sunt ramuri firești, în măslinul lor?”*

În ordine. Să citim mai departe:

„Fraților, pentru ca să nu vă socotiți singuri înțelepți, nu vreau să nu știți taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ține până va intra numărul deplin al Neamurilor.”

Israelul a fost orbit până când Dumnezeu își va încheia lucrarea cu neamurile. Ei au căzut în păcat și în fărâdelegi împotriva lui Dumnezeu, pentru că Domnul le-a orbit ochii ca să putem fi altoiți noi. Înțelegeți? (Amin.) Acum versetul 26: *„Și atunci tot Israelul va fi mântuit ...”*

Dumnezeu i-a orbit intenționat, pentru tine și pentru mine. Ei nu văd, pentru că au fost orbiți de El, dar tot Israelul, adevăratul Israel, va fi mântuit.

Ce a spus îngerul? Glorie! *„Până la încetarea fărâdelegilor lui Israel. Am venit să îți spun că va veni o vreme când fărâdelegea lui Israel se va sfârși.”* Atunci Dumnezeu va tăia ramura sălbatică și o va altoi din nou pe cea adevărată.

Oh, uneori aceasta îmi face inima să tresalte când îi văd pe acei sărmani mizerabili care au fost îndepărtați și nu știu încotro se îndreaptă și mă gândesc că Dumnezeu, în îndurarea Lui, a făcut aceasta pentru ca eu să fiu mântuit. Da, El le-a orbit ochii ca să nu-L vadă pe propriul lor Mesia și le-a astupat urechile ca să nu-L audă, deși au văzut minunile și toate celelalte lucrări pe care le-a făcut El, deoarece Dumnezeu a zis: *„Ei au ochi și nu pot vedea, au urechi și nu pot auzi, să nu poată vedea cu ochii și să audă cu urechile, ca Eu să-i convertesc.”*

Ca să putem avea noi o șansă, El a tras perdeaua peste ochii propriilor Săi copii, i-a alungat pe proprii Săi copii de la masă și le-a luat călăuzirea Duhului. Toate acestea s-au întâmplat numai ca noi să putem primi Viața. Versetul 26:

„Și atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion, și va îndepărta toate nelegiuirile de la Iacov.” (Romani 11.26).

Da, într-una din aceste zile, El va veni pe muntele Sion. Ei Îl vor recunoaște pe Muntele Măslinilor și tot Israelul va ști că este El. Atunci, neamurile vor fi terminate, iar Dumnezeu va strânge roada de pe ramura care a fost altoită.

Amintiți-vă ce scrie mai sus: *„Dacă rădăcina este sfântă, și ramurile sunt sfinte, Rodul care vine din rădăcina aceea sfântă, este sfânt.”* Dacă Rădăcina a fost Isus Hristos, care este Rădăcina și Vlăstarul lui David, și dacă generația aceea iudaică a fost îndepărtată și ochii lor au fost orbiți ca să vedem noi, înseamnă că viețile noastre trebuie să se modeleze cu acea Ramură binecuvântată. Oh, da, frate, așa este.

Dumnezeu i-a îndepărtat și i-a orbit intenționat, ca să ne dea nouă șansa de a vedea, dându-ne o oportunitate dar noi ne purtăm ca și cum am fi cineva.

Pavel ne spune aici: *„Aveți grijă, căci dacă n-a cruțat Dumnezeu ramurile firești, nu le va cruța nici pe cele sălbatice.”* (Romani 11.21).

Dar noi spunem: „Eu sunt prezbiterian”, „Eu sunt metodist”, „Eu sunt baptist”, „Eu sunt pentecostal”, dar aceasta nu înseamnă nimic înaintea lui Dumnezeu, deoarece voi trebuie să fiți născuți din nou de Duhul Sfânt care vine din Rădăcină.

Amintiți-vă, El nu vorbește despre neamuri, și v-am spus aceasta numai ca să vedeți în ce a constatat șansa neamurilor.

El a venit ca să pună capăt fărădelegilor.

Să ne întoarcem la Daniel 9.24:

„Până la încetarea fărădelegilor.” Încetarea cui? A fărădelegilor lui Israel. Ce este

fărădelegea? O împotrivire. O fărădelege împotriva mea este un rău pe care mi-l face cineva, iar o fărădelege împotriva voastră, este un rău pe care vi-l face vouă cineva. Aceasta înseamnă că Israelul l-a făcut un rău lui Dumnezeu.

Ce se va întâmpla în cea de-a șaptezecă saptămână? Dumnezeu va pune capăt fărădelegii lui Israel. „*Încetarea fărădelegii*” va fi îndepărtarea fărădelegilor de la Iacov. Atunci, tot Israelul va fi născut din nou, adică vor primi cu toții Duhul Sfânt.

Acum să vedem cel de-al doilea scop. Noi am putea sta mult la aceasta, dar nu vreau să predic despre acest lucru, ci doresc să vă vorbesc în așa fel încât să înțelegeți cât mai bine. Când intrăm în aceste șapte peceti, atunci voi vă mișcați drept înainte prin Biserici, prin Peceti, prin plăgi și știți unde stăm. În ordine.

Deci al doilea scop este: „...**să pună capăt păcatelor.**” Să citim din nou din Daniel: „*Să termine fărădelegea și să pună capăt păcatelor.*” Acesta este al doilea scop al venirii Lui. Primul, este să termine fărădelegea lui Israel iar al doilea, să pună capăt păcatelor. Unde a păcătuit Israelul? Unde au săvârșit ei păcatul capital? Unde s-au despărțit de Dumnezeu?

Ascultați cu atenție. Pentru aceasta, să deschidem la Matei 24. Aici a făcut Israelul greșeala fatală, ultimul lor păcat. Aceasta este cauza pentru situația în care se află ei astăzi. Deci Evanghelia după Matei, capitolul 27 și nu 24 cum am spus mai înainte, versetul 25. Să citim începând de la versetul 21:

„*Dregătorul a luat cuvântul, și le-a zis: „Pe care din amândoi voiți să vi-l slobozesc?” „Pe Baraba”, au răspuns ei.*” Amintiți-vă că Israelul a făcut acest lucru.

„*Pilat le-a zis: „Dar ce să fac cu Isus, care se numește Hristos?”* (Ascultați ce au răspuns) „*Să fie răstignit*”, *i-au răspuns cu toții.*” Amintiți-vă că El era Mesia al lor, despre a cărui venire a vorbit și Daniel și despre care a zis, așa cum am văzut și azi dimineață, „*El va fi stârpit, dar nu pentru El însuși,*” pentru că El nu a făcut

nimic.

„Dregătorul a zis: „Dar ce rău a făcut?” Ei au început să strige și mai tare: „Să fie răstignit!”

Când a văzut Pilat că n-ajunge la nimic, ci că se face mai multă zarvă, a luat apă, și-a spălat mâinile înaintea norodului, și a zis: „Eu sunt nevinovat de sângele neprihănitului acestuia. Treaba voastră!”

Ascultați! Aici este greșeala lor! Aici este păcatul lor!

*„Și tot norodul a răspuns: **„Sângele Lui să fie asupra noastră și asupra copiilor noștri.”***

Iată unde au greșit ei. El venise să facă ispășirea păcatelor lor. Ce putea face El decât să-i ierte? El stia că trebuie să le orbească ochii, ca să intrăm noi. Proprii Lui copii au cerut sângele Lui. Ei erau orbiți, iar El a știut aceasta, de aceea S-a rugat pentru iertarea lor: *„Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!”* (Luca 23.34). Ei au fost orbiți pentru binele nostru și în necredința lor au făcut această faptă, dar când ei Îl vor vedea din nou... Amin.

„Să pună capăt păcatului.” Ce este păcatul? Necredința. Ei n-au crezut că El era Mesia. N-au putut să vadă aceasta, chiar dacă El a făcut toate semnele pe care trebuia să le facă Mesia. Ei n-au putut să înțeleagă, pentru că erau orbi.

Atunci când auziți oameni care spun: „Eu nu cred în vindecarea divină. Nu sunt de acord cu ea. Nu sunt de acord cu acest botez al Duhului Sfânt,” nu vă supărați pe ei, deoarece sunt orbi. Ei spun: „Nu sunt de acord cu acest mesaj despre venirea Lui. Nu cred în botezul cu Duhul Sfânt. Nu cred în sămânța șarpelui. Nu cred că există așa ceva.” Ei sunt orbi și nu știu aceasta, de aceea, rugați-vă pentru ei.

Dar când El Se va întoarce și Îl vor vedea, aceasta va pune capăt necredinței lor. Oh, vai!

Să deschidem mai întâi la Geneza 45, ca să vedem o preumbrire a acestui lucru.

Deci Geneza 45 pentru cei care iau notițe. Oh, cât iubesc această Evanghelie veche și bună! În ordine. Acum știm unde suntem. Mă auziți bine în partea din spate a clădirii? Ridicați mâna dacă mă auziți. Am mai apropiat microfonul.

Vom citi un fragment din acest capitol și aș vrea să fiu auzit bine de cei care nu au Biblii. Cei care aveți Biblii, deschideți-le la Geneza 45.27.

Este vorba despre Iosif, care a fost un tip desăvârșit al lui Hristos. Noi știm aceasta. Câți știu aceasta? („Amin”). Frații lui îl urau. De ce? Pentru că era un om duhovnicesc; avea vedenii și tălmăcea vise. El era un bărbat duhovnicesc între frații lui, iar ei îl urau. Dar tatăl lui îl iubea. La fel a fost cu Isus. El a fost urât de bisericile denominaționale, dar iubit de Tatăl Său, Dumnezeu. De ce L-au urât ei? Pentru că era duhovnicesc. Ei spuneau despre El că este un ghicitor, un diavol.

Vă amintiți ce au spus și frații lui Iosif? *„Iată că vine făuritorul de vise.”* (Geneza 37.19). Vedeti? Era la fel. Ei l-au vândut pe Iosif cam cu același preț cu care L-a vândut Iuda pe Isus, cu treizeci de arginți. (Fratele Branham bate de câteva ori în amvon). Apoi l-au aruncat într-o groapă și i-au spus tatălui lor că l-a omorât un animal. Dar el a fost scos din acea groapă. Și Hristos a fost aruncat într-o groapă, din care a fost scos. De acolo, El S-a dus în cel mai înalt loc de pe pământ. Amin. Iosif a mers la dreapta lui Faraon, iar Isus S-a dus la dreapta lui Dumnezeu. Înainte de a se înălța, Isus a trecut prin multe ispite.

Cred că marele evanghelist Billy Sunday a spus: „În ziua răstignirii, în fiecare copac erau un milion de îngerii care spuneau: „Ridică-Ți doar mâna și noi vom schimba toată această scenă.” Dar El nu a putut face aceasta.

Caiafa a spus: „*Pe alții i-a mântuit, iar pe Sine nu se poate mântui.*” El nu știa că avea dreptate, căci dacă Isus S-ar fi salvat pe Sine, n-ar fi putut să-i salveze pe ceilalți, așa că S-a dat pe Sine Însuși pentru ei. Vedeți, ei erau atât de orbi încât nu vedeau aceasta.

Înainte de înălțare, El a fost ispitit. Înainte de a fi înălțat, Iosif a trecut prin ispită. El a fost aruncat în închisoare deși era nevinovat.

Dregătorul Potifar era plecat în călătorie. El avea o soție frumoasă, iar ea l-a chemat pe Iosif înăuntru și a vrut să-l împingă să păcătuiască, dar nu a reușit pentru că Iosif era credincios lui Dumnezeu.

Eu am tot strigat împotriva femeilor, dar acum mă voi ocupa puțin de voi. Vedeți? Femeia este un vas mai slab și eu știu că înainte de a exista o femeie rea, a fost un bărbat rău. Bărbații care știu aceasta, care știu că sunt fiii lui Dumnezeu și totuși profită de slăbiciunea unei femei, să le fie rușine! Indiferent ce face, ea este un vas mai slab iar voi știți aceasta. Dacă o femeie nu se comportă ca o doamnă, ia-o de mână și vorbește cu ea ca și cu o soră, deoarece ești un fiu al lui Dumnezeu. Nu faceți lucrurile acelea rele, ci uitați-vă la felul cum a procedat Iosif și luați-l ca exemplu.

Soția lui Potifar, acea femeie frumoasă, distinsă; una din cele mai importante femei din țară, s-a rugat de Iosif și a încercat să-l convingă s-o îmbrățișeze, încercând chiar să-l silească s-o facă, dar el s-a smucit atât de tare, încât și-a lăsat haina și a fugit. Da, domnilor. Apoi a spus despre el că intrase acolo ca s-o necinstească și și-a lăsat haina acolo. Pentru aceasta, a fost aruncat în închisoare, dar Dumnezeu a fost cu el, indiferent unde l-au pus ei.

El este un tip desăvârșit al Fiului prosperității. Iosif propășea în tot ce făcea. De aceea, când se va întoarce Isus în Mileniu, pustia va înflori ca un trandafir, pentru că El este Fiul propășirii, așa că tot ce face El, propășește. Oriunde îl duceau pe Iosif, era binecuvântat. Oriunde este Isus, este și binecuvântarea. Primiți-L în inima

voastră și veți fi binecuvântați.

Noi vedem că Iosif a fost aruncat în temniță. Acolo erau închiși încă doi bărbați: unul dintre ei a fost condamnat, iar celălalt salvat.

Când Isus a fost pus pe cruce, alături de El au fost răstigniți doi tâlhari: unul dintre ei a fost pierdut, iar celălalt a fost salvat.

Când Iosif a fost înălțat, a fost așezat la dreapta lui Faraon. Când Isus a fost înălțat, El S-a dus la dreapta lui Dumnezeu. Nimeni nu putea să ajungă la Faraon, fără să vorbească mai întâi cu Iosif, și să primească permisiunea. Când Iosif ieșea din palat... Oh, vai! (fratele Branham bate o dată din palme). Când Iosif părăsea palatul, trâmbițele sunau, iar un om alerga înaintea lui, strigând: „În genunchi! Trece Iosif!” Amin.

Când Isus părăsește dreapta mării de sus, trâmbițele vor suna, fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi: „Vine Isus!” Desigur.

Amintiți-vă ce a făcut el după ce a fost respins de frații săi. Și-a luat o soție dintre nemuri, o egipteancă. După ce Isus a fost îndepărtat din mijlocul fraților Săi, iudeii, El S-a căsătorit cu o Mireasă dintre neamuri. Astfel, Iosif a avut o familie și i s-au născut doi fii, Efraim și Manase.

Într-o zi, frații lui au venit la el, deoarece era o mare strâmtoare. Fiți atenți! Noi știm povestea cum s-a făcut că nu știe limba lor și s-a folosit de un tălmăci, pentru a vorbi cu ei, deși el însuși era un evreu. El era un prinț puternic, iar frații săi nu l-au recunoscut.

Chiar acum, Hristos îi cercetează pe iudei, vindecă bolnavii lor și așa mai departe, deși ei încă nu știu cine este El, acel Mesia.

Haideți să începem citirea de la Geneza 44.27:

„Robul tău, tatăl nostru, ne-a zis: „Voi știți că nevasta mea mi-a născut doi fii.

Unul a ieșit de la mine, (acesta era Iosif, chiar cel cu care vorbeau ei) și cred că a fost sfâșiat negreșit de fiare, căci nu l-am mai văzut până astăzi.

Dacă-mi mai luați și pe acesta, și i se va întâmpla vreo nenorocire, cu durere îmi veți pogori bătrânețile în mormânt.”

Ei îl aveau alături pe Beniamin, fratele cel mic al lui Iosif. Știți pe cine reprezintă Beniamin? Grupul de evrei adevărați, seminția aleasă care se adună acolo, acum, să-i formeze pe cei o sută patruzeci și patru de mii., această rasă care se ridică, nu acești escroci de pe Wall Street, nu, nu, aceștia nu sunt mai mult decât carne de tun. Aceia nu sunt iudei. Adevărații iudei sunt acești mici Beniamini care se ridică acum și care n-au auzit niciodată Cuvântul lui Isus Hristos.

„Acum, dacă mă voi întoarce la robul tău, tatăl meu, fără să avem cu noi băiatul, văzând că viața lui este legată de viața băiatului...”

Viața lui Dumnezeu este legată de Israel. El este căsătorit cu Israelul. Vom ajunge la aceasta în câteva minute, dacă va fi cu voia Domnului. El este căsătorit cu Israelul. Viața Lui este legată de Israel, așa cum sunt legat eu de doamna Branham de acolo din spate, soția mea, și așa cum ești legat tu de soția ta. Viața voastră este înfășurată în aceasta. Dumnezeu este căsătorit cu Israel. Ce era aceasta? Iacov a spus: „Viața mea este înfășurată și legată în acest copil.”

„Acum, dacă mă voi întoarce la robul tău, tatăl meu, fără să avem cu noi băiatul de sufletul căruia este nedezlipit sufletul lui (Știți că Iosif voia să oprească băiatul. Noi știm cu toții povestea.),

el are să moară, când va vedea că băiatul nu este; și robii tăi vor pogori cu durere în mormânt bătrânețile robului tău, tatăl nostru. (Ascultați acum cererea lui Ruben):

Căci robul tău s-a pus chezaș pentru copil, și a zis tatălui meu: „Dacă nu-l voi aduce înapoi la tine, vinovat să fiu pentru totdeauna față de tatăl meu.”

Îngăduie, dar, te rog, robului tău să rămână în locul băiatului...” Oh, vai! Vedeți, el stătea chiar în fața fratelui său, Iosif. Acesta era Iosif și el nu-l cunoștea. Oh, frate, așteptați până când începe Mileniul! „...ca rob al domnului meu (Ascultați, el îl numește domn); iar băiatul să se suie înapoi cu frații săi.

Cum mă voi putea sui eu la tatăl meu, dacă băiatul nu este cu mine? Ah! să nu văd mâhnirea tatălui meu!” (v.30+34).

El se pleda, dându-și propria viață! Cum vor sta acei iudei acolo, cu mâinile întinse!

Fiți atenți! Ascultați cu atenție, ca să nu pierdeți aceasta.

„Iosif nu s-a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce-l înconjura. (Frate, asta se va întâmpla atunci când se va pune capăt păcatului, când se va risipi necredința.) Și a strigat: „Scoateți afară pe toată lumea.” Și n-a mai rămas nimeni cu Iosif, când s-a făcut cunoscut fraților săi.” (Geneza 45.1).

Ce înseamnă aceasta? Soția lui era în palat. Mireasa va fi în glorie când Isus Se reîntoarce să se facă cunoscut. Vom vorbi despre aceasta imediat.

„A izbucnit într-un plâns așa de tare... (Nu s-a mai putut abține și a strigat) „...că l-

au auzit Egiptenii și casa lui Faraon.” (Ei l-au auzit tocmai din palat) (v. 2).

Aceasta este o imagine a lui Hristos când Se va întâlni cu Iudeii. El i-a orbit, ca noi să avem o șansă, dar când Se va întoarce iarăși la ei, păcatul lui Israel se va sfârși.

„Iosif a zis fraților săi: „Eu sunt Iosif! Ce credeți că le va spune Isus? „Eu sunt Mesia al vostru. Eu sunt Cel pe care L-ați răstignit.” Mai trăiește tatăl meu?” „Dar frații lui nu i-au putut răspunde, așa de încremeniți rămăseseră înaintea lui.”

Oh, eu trebuie să mă opresc puțin aici. Să deschidem la Zaharia 12. Deschideți cartea împreună cu mine. Sper să nu ocup prea mult timp vorbind despre aceasta, dar vreau să fiu sigur că înțelegeți.

Să mergem deci, la capitolul 12 din Zaharia, ca să vedem ce va spune El când stă înaintea fraților Lui.

Zaharia 12.10. *„Să pună capăt păcatului.”*

Observați că este vorba despre rămășiță. Împresurarea Ierusalimului, fiara și armatele, au trecut. Totul a ajuns la sfârșit, iar Mileniul este gata să înceapă.

„Atunci voi turna peste casa lui David (Amin. Har nemărginit) și peste locuitorii Ierusalimului (cetatea sfântă a lui David), un duh de îndurare și de rugăciune, și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns. Îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, și-L vor plânge amarnic, cum plânge cineva pe un întâi născut.” Ascultați ce jale va fi când El Se face cunoscut, așa cum a făcut Iosif! Ascultați. *„În ziua aceea, va fi jale mare în Ierusalim, ca jalea din Hadadrimon în valea Meghidonului. (Aproape că nu pot pronunța acest cuvânt.)*

Țara se va jeli, fiecare familie separat: familia casei lui David separat, și femeile ei separat; familia casei lui Natan separat, și femeile ei separat;

familia casei lui Levi separat, și femeile ei separat; familia lui Șimei separat, și femeile ei separat;

toate celelalte familii, fiecare familie separat, și femeile ei separat.” Le va fi așa de rușine de ei înșiși când Îl vor vedea stând acolo pe Cel pe care L-au răstignit și negat, pe scumpul lor Iosif. Va fi jale mare, iar ei Îl vor întreba: „*De unde ai aceste răni?*” și El va răspunde: „*În casa prietenilor Mei.*” Înțelegeți ce vreau să spun? El vine înapoi pentru a pune capăt păcatului și necredinței. Aceasta a șaptezecua săptămână a lui Daniel, vine să pună capăt păcatului, să-l ia la o parte. Înțelegeți acum? Care este primul scop? **Încetarea fărădelegilor.** Apoi urmează **ispășirea păcatelor.** Al treilea scop: **ispășirea neleguirii.**

Mai aveam scrise aici vreo șase lucruri din Scriptură, dar am trecut peste ele, pentru că este foarte cald și n-aș vrea să vă țin prea mult. Doresc să vă spun cât mai mult, dar într-un timp cât se poate de scurt. În ordine.

„Până la ispășirea neleguirii.” Neleguire, înseamnă să faci rău, așa cum au făcut ei la cruce. El a făcut împăcarea, dar lor nu li se va aplica. Aceasta nu li s-a aplicat. De ce? Pentru că au fost orbiți și n-au putut s-o vadă. De ce au orbit ei? Voi spuneți: „Păi, poate și eu sunt orb astăzi și atunci...” Tu ești orb cu voia. Ei au fost orbi din cauză că i-a orbit Dumnezeu, dar voi sunteți orbi cu voia, de aceea pentru voi nu este ispășire.

Isus a zis: „*Dacă nu Mă credeți că Eu sunt, veți muri în păcatele voastre.*” (Ioan 8.24). Așa este.

Haideți să ne întoarcem la Zaharia, capitolul 13. Ascultați. „*Să facă ispășire.*”

„În ziua aceea...”

„În ziua aceea.” Doctor Scofield scrie în notele lui de la subsol: „Rămășița pocăită îndreaptată spre cruce.”

„Să facă ispășire pentru nelegiuire.” „Nelegiuire” înseamnă „ceva ce ai făcut rău deși știai bine că nu trebuie să faci acel lucru”.

„Dacă aș fi cugetat lucruri nelegiuite în inima mea, nu m-ar fi ascultat Domnul.”

Zaharia 13. Să începem de la primul verset:

„În ziua aceea, se va deschide casei lui David și locuitorilor Ierusalimului un fântână, pentru păcat și necurăție.”

Acolo va fi o casă deschisă. Mai departe putem citi până mai încolo. Vreau să vă notați, ca să citiți. Eu mi-am însemnat aici ca să începem cu versetul 6 și să citim până la 10. Bine, să începem de aici și să citim până la 9, de fapt.

„Și dacă-l va întreba cineva: „De unde vin aceste răni pe care le ai la mâini?” El va răspunde: „În casa prietenilor Mei le-am primit.”

„Scoală-te, sabie, împotriva păstorului Meu, și împotriva omului care îmi este tovarăș! zice Domnul oștirilor. Lovește pe păstor, și se vor risipi oile! Și îmi voi întoarce mâna spre cei mici.”

Isus a citat acest verset. Vedeți? Lovește Păstorul și risipește turma! Dar fiți atenți ce urmează. El a citat numai atât, dar uitați-vă ce scrie în continuare:

„Și Îmi voi întoarce mâna spre cei mici.”

Spre cine? Spre Beniamin, adică spre cei care se ridică acum. *„Îmi voi întoarce mâna spre cei mici.”*

„Lovește Păstorul...” Israel a lovit Păstorul și oile s-au risipit în toată lumea, dar Dumnezeu a zis:

„Și Îmi voi întoarce mâna spre cei mici, ca să-i aduc înapoi, în ziua din urmă.”
Când? Când s-a făcut ispășirea pentru nelegiuire.

Israelul va fi mântuit, fiecare dintre ei. Haideți să deschidem la Isaia 66 și să citim puțin, ca să vedem ce spune Dumnezeu despre mântuirea lui Israel, de cât timp va fi nevoie pentru mântuirea lui. Observați cât de repede se va întâmpla. Deci Isaia 66.8. Dacă vreți să citiți tot capitolul, foarte bine.

„Cine a auzit vreodată așa ceva? Cine a văzut vreodată așa ceva? Se poate naște oare o țară într-o zi? Se naște un neam așa dintr-o dată? Abia au apucat-o muncile, și fiica Sionului și-a și născut fiii!”

Imediat ce Sionul a văzut că Acela era Mesia al lor, el s-a și născut din nou într-o singură zi.

Să facă ispășire pentru păcate și pentru nelegiuire, necurăție. Oh, vai! Ei au făcut ce este rău și ispășirea a fost făcută pentru nelegiuirea lor.

Numărul patru: **„Să aducă înăuntru neprihănirea veșnică.”** Acesta este al patrulea scop pentru care a venit El, *„Să aducă înăuntru neprihănirea veșnică.”*
„Să pună capăt păcatului, să facă ispășire și să aducă înăuntru neprihănirea

veșnică.” Când fărădelegile lui Israel au ajuns la sfârși..

Vreau să înțelegeți bine asta, pentru că ne vom întoarce aici atunci când vom vorbi despre femeia aceea și despre balaurul aruncat afară. Nu uitați să vă notați. Când fărădelegile lui Israel vor înceta, Satana, care este acuzatorul lor și al nostru, va fi pecetluit în adâncul fără fund. Când? La aducerea neprihănirii veșnice, neprihănirea care nu se poate sfârși, tot ce a cauzat nedreptatea se va termina.

Să citim puțin din Apocalipsa 20.13. Nu, vă rog să mă iertați. Din Apocalipsa 20, de la 1 la 3. N-am văzut virgula dintre cifre, deoarece broboanele de sudoare îmi ajung în ochi.

„Apoi am văzut pogorându-se din cer un înger, care ținea în mână cheia adâncului fără fund și un lanț mare.

El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este Diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani.

L-a aruncat în adâncul fără fund, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele Neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie dezlegat pentru puțină vreme.”

Să aducă înăuntru neprihănirea veșnică. Satana va fi aruncat în adâncul fără fund. Când El face aceasta, cel care i-a înșelat pe oameni, va fi închis acolo.

Să deschidem la Habacuc, capitolul 2. Vom vedea acum, de ce a fost închis și pecetluit șarpele cel vechi, și ce se întâmplă imediat după aceasta. Îmi place lucrul acesta, vouă nu? (Amin.) Ne aduce o cunoaștere despre ceva..

Vreau să citesc din Habacuc 2.14. Fiți atenți!

„Căci pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă.”

O, vai! (Fratele Branham bate din palme.) Iuh! Cu alte cuvinte, când vrășmașul va fi pus de-o parte, când va veni sfârșitul păcatului și neprihănirea veșnică, iar Satana va fi pecetluit în adâncul fără fund, atunci cunoștința Domnului va acoperi Pământul, așa cum apele acoperă fundul mării. Amin.

Slavă lui Dumnezeu! Se apropie, frate, se apropie. Atunci, femeile vor fi doamne, iar bărbații vor fi domni. Amin.

Când cunoștința Domnului

Va umple pământul, marea și cerul,

O, inima mea geme și strigă

După acea zi de eliberare dulce

Când Isus al nostru

Se va întoarce pe pământ.

Amin. Atunci va începe Mileniul. Atunci se va zidi cetatea. Acesta este al patrulea scop.

Mai am vreo șase versete, dar ne grăbim. Când ne vom întoarce, vom vorbi și despre aceste versete, dar, deocamdată, să aveți o idee generală.

Al cincilea scop: **„să pecetluiască vedenia și profetia.”** Vedeți, Îngerul vine să pecetluiască vedenia și prorocia. Nu-mi place să spun aceasta, dar un mare scriitor, despre care am citit zilele trecute, a avut aceasta încurcată. El a spus ce era dar eu vreau să vă arăt cât de stupid... O, îmi cer scuze! N-am vrut să spun asta, iertați-mă. Chiar n-am vrut să spun asta.

Un bărbat fără ungere, vedeți, omul acela a zis: „De aici reiese că vedeniile și profetiile au fost întotdeauna doar pentru biserica iudeilor. Din vremea lui Daniel, ei urmau să nu mai aibă vedenii și profetii. Toate aceste lucruri despre care vorbim noi astăzi, toate aceste vedenii și profetii, sunt de la Diavolul, că nu există așa ceva.” Frate, au existat o mulțime de profeți după Daniel. A fost Ioan Botezătorul; a fost Isus Hristos; au fost profetii Noului Testament. Au fost vedenii și au Îngeri.

Oare cum este posibil ca un om să spună așa ceva? Vedeți, aceasta este egoism, să-i preseze pe oameni să facă o mică doctrină bisericească sau ca un lucru neînsemnat să devină realitate. Și, dacă oamenii nu au Duhul Sfânt, vor fi înșelați prin aceasta.

Haideți să nu luăm ceea ce a spus un om, pentru că nu există nici o Scriptură care să dovedească aceasta. Deci, cum aș putea să primesc ceva? Haideți să vedem ce înseamnă de fapt pecetluirea. Fiți atenți. El a venit să pecetluiască viziunea și profetia.

Să ne întoarcem la cartea lui Daniel, acolo unde am rămas unde vom afla ce a spus El.

Să deschidem la Daniel 12. Când mergeți acasă, aș vrea să citiți de la versetul 1 până la sfârșit. Să citim de la primul verset, până la versetul 4.

„În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău (Aceasta se întâmplă în vremea sfârșitului); căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile (Aceasta se întâmplă când vine Antihristul, călărețul din prima pecete) și până la vremea aceasta (Nu în vremea lui Titus, când acesta a călcat Ierusalimul. Aceasta s-a întâmplat într-un singur loc. Priviți ce se va întâmpla când vine acest antihrist). Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte. (Aleluia! Poporul Tău, Israel, va fi scris în Carte.)

Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.”

Cum ar fi posibil ca aceasta să se fi împlinit atunci când Titus a călcat Ierusalimul? Cum ar putea fi așa? Nu, nu se poate. Vedeți, el vorbește aici despre vremea sfârșitului și despre înviere. Este adevărat?

Acum priviți:

„Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului, și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele, în veac și în veci de veci. (Ascultați, căci urmează adevărata pecetluire).

Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului....”

Ce este aceasta? Oh, Aleluia! Înțelegi adunare? Această descoperire a lui Isus Hristos, a puterii Lui, a venirii Lui și a sfârșitului, a fost pecetluită până acum. Pentru aceasta a venit El. Acest lucru este ascuns de cei învățați, de aceea nu este de mirare că ei atribuie pecetluirea profețiilor din trecut. Asta nu va merge. Această vedenie a fost pecetluită până acum. Iată de ce am credința că Dumnezeu ne va descoperi cele șaptezeci de săptămâni. Amin.

El a spus: „Pecetluiește-o până la vremea sfârșitului. Ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului.”

„Până la pecetluirea vedeniei și prorociei.” Daniel prorocise aceste lucruri. El le-a văzut în vedenie, iar îngerul a venit să pecetluiască vedenia și profeția.

Oamenii pot s-o citească, dar nu pot să o înțeleagă până la vremea sfârșitului. Ce înseamnă „vremea sfârșitului”? Sfârșitul celei de-a șaptezecă săptămână, când domnul acela, Antihristul, va fi descoperit făcându-se Dumnezeu. De unde știm că aceste lucruri sunt pecetluite până la acel timp? Daniel a terminat, acesta este ultimul capitol al lui Daniel.

Sora Simpson, mi-a spus în această după-amiază: „Frate Branham, eu am citit toată cartea lui Daniel, dar când am terminat, nu știam mai mult decât atunci când am început.”

Iată, soră Simpson, dacă ești aici în această seară, cred că vei putea înțelege mai mult. Eu nu am spus nimic în rulotă, ci am stat liniștit, pentru că m-am gândit că voi ajunge aici în seara aceasta. Vedenia pe care a avut-o Daniel lângă râu a fost pecetluită până la vremea sfârșitului. Dați-mi voie să citesc mai departe.

„Tu, însă, Daniele, ține ascunse aceste cuvinte, și pecetluiește cartea, până la vremea sfârșitului. Atunci mulți o vor citi, și cunoștința va crește.

Și eu, Daniel, m-am uitat, și iată că alți doi oameni stăteau în picioare, unul dincoace de râu, și altul dincolo de malul râului.

Unul din ei a zis omului acelaia îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului: „Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni?” Ascultați:

Și am auzit pe omul acela îmbrăcat în haine de in, care stătea deasupra apelor râului; el și-a ridicat spre ceruri mâna dreaptă și mâna stângă, și a jurat pe Cel ce trăiește veșnic, că va mai fi o vreme, două vremi și o jumătate de vreme. (Fiți atenți cum iese la lumină timpul când vom vorbi despre cele șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel, căci atunci taina va fi descoperită. În ordine.) și toate aceste lucruri se vor sfârși când puterea poporului sfânt va fi zdrobită de tot. (În versiunea engleză scrie: „Când el va zdrobi puterea poporului sfânt...” „El” pronume personal, antihristul. Atunci el va rupe legământul la mijlocul săptămânii).

„Eu am auzit, dar n-am înțeles; și am zis: „Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?”

„El a răspuns: „Du-te Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea (Adunarea spune: „Sfârșitului”). (O, să nu uitați aceasta!) până la vremea sfârșitului.

„Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; cei răi vor face răul, și nici unul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.”

Mesajul timpului sfârșitului o va descoperi, ultima epocă a Bisericii. Glorie! Ia te uită! Iuh! Oh, vai!! Mă cutremur când mă gândesc la această taină. Lucrurile acestea izbesc ochii bisericii lumești, și zice: „Este fără sens.” Taina despre cine este Isus Hristos, nu a doua persoană, nu a treia persoană, ci Persoana lui Dumnezeu. Toate acestea și alte taine ale lui Dumnezeu, vor fi descoperite vor fi generației din vremea sfârșitului, pentru că așa ne spune Cartea.

Oamenii din școli, din seminare, din denominațiuni, nu văd mai mult decât au văzut iudeii – că Isus era Mesia. Nu este de mirare că ei vă cred nebuni. Nu este de mirare că ei cred că ați luat-o razna. Nu este de mirare că ei nu pot înțelege de ce nu puteți cloncăni ca ei. Adevărul este că în spatele acestor lucruri, există o putere și o vedenie, un Cuvânt al lui Dumnezeu, care este descoperit ca să pună Biserica în ordine pentru Răpire și plecarea Acasă. Da, „mulți vor alerga încoace și

încolo și cunoștința va crește.” Cu certitudine.

Ce ar mai trebui să știm? Uitați-vă la bisericile de astăzi. Sper să nu jignesc pe nimeni, dar trebuie s-o spun. În ziua aceea se va ridica Antihrist. Amintiți-vă când vom ajunge la Peciți, Anticristul acela călărește drept afară, peste acele Peciți. Daniel a vorbit despre aceasta aici: „Domnul care va veni.”

Isus a fost stârpit ca să facă ispășire pentru popor. Domnul care avea să se ridice ca să aducă „urâciunea pustirii”, a fost Titus, Roma, dar și de data aceasta se va ridica din Roma un domn care va face acest lucru din nou.

El va fi descoperit în ziua din urmă, când se va da drept Dumnezeu, așa cum spune Duhul Sfânt în 2 Tesaloniceni 2.4b.

Să mergem la 2 Tesaloniceni, ca să nu luați cuvântul meu, ci Cuvântul lui Dumnezeu. Deci 2 Tesaloniceni 2 începând de la versetul 7:

„Căci taina fărădelegii a și început să lucreze; (Aici vorbește Pavel prin Duhul Sfânt) trebuie numai ca cel ce o oprește acum, să fie luat din drumul ei.” (Cine este Acela, știe cineva? Duhul Sfânt. El este Cel care o oprește).

Și atunci se va arăta acel Nelegiuit. (Când? Atunci când va pleca Duhul Sfânt, lucru pentru care Se pregătește chiar acum. De ce pleacă El? Pentru a lua Biserica cu El. Pavel vorbește aici sub inspirație), pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale.” (Desigur, pe cel rău).

Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase („Noi”, zic ei, „suntem biserica cea mai mare!” „Noi suntem asta și cealaltă, așa că haideți să ne unim cu toții!” Vedeți? „Noi suntem cei mai puternici”, minuni mincinoase).

„și cu toate amăgirile nelegiurii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.

Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună:

pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.”

Înțelegeți? (Amin.) Oh, vai! Descoperirea Pечеții lui Dumnezeu, a Duhului Său, a Numelui Său, a harului Său, a tuturor acestor taine mari, a planului de răpire al Bisericii Lui, toată această descoperire a fost făcută prin revărsarea Duhului Sfânt. Iată ce a făcut El în zilele din urmă.

Să vedem. Mai avem timp pentru ultimul scop? (Amin.) Al șaselea: **ungerea Sfântului sfinților.** Oh, vai! Care a fost ultimul scop pentru care a venit? Să ne întoarcem la Daniel și să vedem ce urmează să facă El.

„Șaptezeci de săptămâni (Ce urmează să se întâmple în această perioadă?) sunt hotărâte asupra poporului tău și...a cetății tale sfinte, să termine fărădelegile, (fărădelegile poporului), să pună capăt păcatului (pentru popor), să facă ispășire pentru nelegiuirea lor, să aducă neprihănirea veșnică (pentru iudei), să pecetluiască vedenia și profeția, (până la vremea sfârșitului), și să ungă pe Cel Preasfânt.” (Daniel 9.24).

Acestea sunt cele șase scopuri ale vizitei lui Gavril.

Acum, „să-L ungă pe Cel Preasfânt.”. Pentru mulți dintre învățători, aceasta ar putea să sune cam ciudat, dar haideți să vedem cum vine.

Aceasta nu este ungerea unui om... Isus este deja Uns, așa-i? (Amin"). În Faptele Apostolilor ni se spune că Dumnezeu L-a uns pe Isus cu Duhul Sfânt și El a pornit să facă bine, să vindece bolnavi și așa mai departe. Isus este Mesia, iar Mesia înseamnă „Unsul”, este adevărat? Dar în vremea sfârșitului, El trebuie să-L ungi pe Cel Preasfânt.

Ce înseamnă „Cel Preasfânt”? După părerea mea, și cred că o pot dovedi cu Scriptura, „Cel Preasfânt” este Cortul care va fi folosit în timpul Mileniului. Ascultați ca să vedeți de ce spun aceasta. Ezechiel 43.1-6. Să ne întoarcem la Ezechiel și să vedem cum va fi în Mileniu. Noi vom citi de la versetul 1, la versetul 6, dar când veți ajunge acasă, voi puteți citi tot capitolul.

„După aceea... ”

Fiți atenți la descrierea Templului care urmează să fie zidit în Mileniu. Toți cei care ați citit, știți că în Ezechiel, de la capitolul 40 până la capitolul 44, este vorba numai despre Templul care va fi ridicat pe pământ în Mileniu, când va fi umplut de slava Domnului și așa mai departe. Acum, vom citi descrierea Templului, din capitolul 43.1-6:

„M-a dus la poartă, la poarta dinspre răsărit.

Și iată că slava Dumnezeului lui Israel venea de la răsărit. Glasul Său era ca urlatul unor ape mari, și pământul strălucea de slava Sa.

Vedenia aceasta semăna cu aceea pe care o avusesem când venisem să nimicesc cetatea; și vedeniile acestea semănau cu aceea pe care o avusesem, lângă râul Chebar. Și am căzut cu fața la pământ.

Slava Domnului a intrat în Casă pe poarta dinspre răsărit.

Atunci, Duhul m-a răpit și m-a dus în curtea dinăuntru. Și Casa era plină de slava Domnului!

Am auzit pe cineva vorbindu-mi din Casă, și un om stătea lângă mine."

Ungerea Templului pentru Împărăția de o mie de ani. Uitați-vă numai cum se făcea dedicarea în Levitic. Dacă ne întoarcem la Levitic, aflăm că Moise a uns Cortul. Să vedem dacă am ajuns aici, pentru că mai avem atâta timp. Să ne întoarcem la Levitic și să vedem când a uns Moise Cortul. Levitic 8.

Oh, îmi place atât de mult să compar aceste Scripturi una cu cealaltă! Vouă, nu? Aceasta mă ajută și ne ajută să înțelegem ceea ce căutăm. Eu cred că fiecare dintre voi își dă seama că noi folosim Scriptura și numai Scriptura, ca să putem înțelege.

Deci din capitolul 8 din Levitic, mi-am notat versetul 10. Să vedem. Levitic 8.10:

„Moise a luat untdelemnul pentru ungere, a uns sfântul locaș și toate lucrurile, care erau în el, și le-a sfințit.

A stropit cu el altarul de șapte ori, și a uns altarul și toate uneltele lui, și ligheanul cu piciorul lui, ca să le sfințească.

Din untdelemnul pentru ungere a turnat pe capul lui Aaron, și l-a uns, ca să-l sfințească." (v.10-12).

În pustie, Moise a sfințit, a uns cortul întâlnirii pentru copiii lui Israel care se aflau în călătorie. El a fost uns.

În 2 Cronici vom vedea sfințirea, când Duhul Sfânt Și-a ocupat locul în Cort, și vom vedea ce s-a întâmplat apoi în 2 Cronici 5, începând de la versetul 13:

„...și când cei ce sunau din trâmbițe și cei ce cântau, unindu-se într-un glas ca să mărească și să laude pe Domnul, au sunat din trâmbițe, chimvale și celelalte instrumente, și au mărit pe Domnul prin aceste cuvinte: „Căci este bun, căci îndurarea Lui ține în veci!” în clipa aceea, casa, și anume Casa Domnului, s-a umplut cu un nor.”

Preoții n-au putut să mai stea acolo ca să facă slujba, din pricina norului; căci slava Domnului umpluse Casa lui Dumnezeu.”

Dumnezeu a intrat în sanctuarul care urma să fie uns pentru ca oamenii să vină acolo să I se închine. Deci, să ungem nu „Locul sfânt”, ci „Locul preasfânt.” Noi vedem că Noul Ierusalim este Sfânta sfintelor, deci ungerea va fi asupra Noului Ierusalim care se coboară de la Dumnezeu, din cer, pregătit ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei. Ungerea va fi peste ei.

Când Zorobabel a dedicat Templul după ce a fost zidit din nou, acesta nu a fost uns din nou pentru că deja fusese uns dar fusese dărâmat și a fost doar inițiat din nou și ridicat dar nu a mai fost uns. El a fost uns odată și aceasta a mers înainte și merge înainte, până în timpul acesta. Dar când Dumnezeu stabilește Cortul Mileniului, El îl va unge pe Cel Preasfânt.

Când Împăratul Își ia tronul pentru o mie de ani, (Glorie!) ultimul lucru care va avea loc, este ungerea Celui Preasfânt. (în limba engleză: „Sfânta sfintelor” și „Sfântul sfinților” se spune în același fel.) Cortul este ridicat după ce a venit învierea, după întoarcerea iudeilor, după venirea lui Hristos și a Miresei Sale, după pecetluirea celor o sută patruzeci și patru de mii, după începutul Mileniului. Atunci va fi uns Locul prea sfânt, Sfânta sfintelor. Locul prea sfânt este sanctuarul în care locuia Dumnezeu, între heruvimi, dar, de data aceasta, Hristos va sta în locul prea sfânt, cu ungerea peste El. Acolo nu va mai fi nevoie de soare, pentru că Mielul

este Lumina care va străluci în mijlocul Cetății. În cetatea aceea, soarele nu va apune niciodată, așa cum spunea unchiul Jim, bătrânul. Și așa va fi, pentru că Hristos, Unsul, va fi Lumina. Împăratul va veni și Își va lua tronul ca să domnească o mie de ani.

Să citim Ieremia 3.12-18. În timpul studiului, Duhul Sfânt m-a dus dintr-un loc în altul, și eu mi-am notat totul cât am putut de bine.

Deci Ieremia 3.12-18 inclusiv:

„Du-te de strigă aceste cuvinte spre miazănoapte, și zi: „Întoarce-te, necredincioasa Israel, zice Domnul. Nu voi arunca o privire întunecoasă împotriva voastră, căci sunt milostiv, zice Domnul, și nu țin mânie pe vecie.

Recunoaște-ți numai nelegiuirea, recunoaște că ai fost necredincioasă Domnului, Dumnezeului tău, că ai alergat încoace și încolo la dumnezei străini, sub orice copac verde (asta au făcut ei de la est la vest, fiecare națiune. Vedeți?), și că n-ai ascultat glasul Meu, zice Domnul.” (Ascultați acum:)

„Întoarceți-vă, copii răzvrătiți, zice Domnul; căci Eu sunt căsătorit cu tine (ochii voștri au fost orbiți ca să dau și neamurilor o șansă, dar acum întoarceți-vă, pentru că Eu sunt căsătorit cu voi), Eu vă voi lua, pe unul dintr-o cetate, pe doi dintr-o familie (Nu toți cei care se numesc iudei vor intra, ci doar cei aleși, micul Benjamin care s-a dus în fața lui Iosif, acel grup scos afară din fiecare națiune, unul dintr-o cetate și doi dintr-o familie), și vă voi aduce înapoi în Sion.

Vă voi da păstori după inima Mea, și vă vor paște cu pricepere și cu înțelepciune.

Când vă veți înmulți și veți crește în țară, în zilele acelea, zice Domnul, nu se va mai vorbi de chivotul legământului Domnului, și nu-i va mai veni nimănui în gând,

nu-și vor mai aduce aminte de el, nu-i vor mai simți lipsa, și nici nu vor mai face altul.

În vremea aceea, Ierusalimul se va numi scaunul de domnie al Domnului (pentru că El va fi acolo, înțelegeți?); toate neamurile se vor strânge (Aleluia!) la Ierusalim, în Numele Domnului, și nu vor mai urma pornirile inimii lor rele.”

Atunci cetatea va fi unsă, Noul Ierusalim va fi uns. În Apocalipsa 21, scrie că acolo, porțile nu se vor închide noaptea, pentru că nu va mai fi noapte, și toți împărații pământului își vor aduce cinstea și slava în această cetate. Zidurile ei vor fi din iaspis și din safir, va avea douăsprezece porți, fiecare din ele dintr-un mărgăritar mare. Acolo nu va mai fi nevoie de nici un fel de lampă. Soarele nu va mai lumina, pentru că Mielul, care este în mijlocul cetății, va fi Lumina ei. El își va călăuzi poporul la viață veșnică. Acolo vor fi doi pomi, câte unul de fiecare parte a râului, care vor rodi pentru vindecarea fiecărui neam. Acesta este Cel uns care va veni, Cetatea cea sfântă care va coborî pe pământ din cer, de la Dumnezeu.

Haideți să vedem acum ce se va întâmpla în acel timp. Oh, vă place? (Amin!) Să deschidem la Isaia 65. Este prea frumos ca să trecem pe lângă el. Poate că este puțin cam cald, dar haideți să nu luăm în seamă acest lucru.

Isaia 65. Ascultați ce se va întâmpla în acel timp. Întreabă-te singur, prietene păcătos, dacă îți poți permite să pierzi acest lucru. Isaia 65, începând de la versetul 17. Ascultați cu atenție, căci aceasta se va întâmpla în timpul Mileniului, când Sfântul sfinților va fi uns:

„Căci iată, Eu fac ceruri noi și un pământ nou; așa că nimeni nu-și va mai aduce aminte de lucrurile trecute, și nimănui nu-i vor mai veni în minte.

Ci vă veți bucura și vă veți înveseli, pe vecie, pentru cele ce voi face. Căci voi preface Ierusalimul (Adică Noul Ierusalim) în veselie (Ce este ungera? Bucuria

Duhului), și pe poporul lui în bucurie.

Eu însumi Mă voi înveseli asupra Ierusalimului (Împăratul în măreția împărătească va sta pe scaunul Său de domnie; un scaun de domnie veșnic, un popor veșnic, o bucurie veșnică, într-o cetate veșnică. Oh, vai!).

Eu însumi Mă voi înveseli asupra Ierusalimului, și Mă voi bucura de poporul Meu; nu se va mai auzi în el de acum nici glasul plânsetelor, nici glasul țipetelor.

Nu vor mai fi în el nici copii cu zile puține, nici bătrâni care să nu-și împlinească zilele. Căci cine va muri la vârsta de o sută de ani va fi încă tânăr, și cel ce va muri în vârstă de o sută de ani va fi blestemat ca păcătos.

Vor zidi case și le vor locui; vor sădi vii, și le vor mânca rodul.

Nu vor zidi case, ca altul să locuiască în ele (adică tu mori și fiul tău îți ia locul), nu vor sădi vii, pentru ca altul să le mănânce rodul, căci zilele poporului Meu vor fi ca zilele copacilor, și aleșii Mei se vor bucura de lucrul mâinilor lor.

Nu vor munci degeaba, și nu vor avea copii ca să-i vadă pierind, căci vor alcătui o sămânță binecuvântată de Domnul, și copiii lor vor fi împreună cu ei.

Înainte ca să Mă cheme, le voi răspunde (acea ungere slăvită dintre heruvimi); înainte ca să isprăvească vorba, îi voi asculta!

Lupul și mielul vor paște împreună, leul va mânca paie ca boul, și șarpele se va hrăni cu țărână. Nici un rău, nici o vătămare nu se va face pe tot muntele Meu cel sfânt, zice Domnul.” (V-ați putea permite să pierdeți aceste lucruri? Oh, nu!)

Să mergem acum la capitolul 11 din Isaia, versetele 1-9. Ascultați ce spune el aici, după ce a văzut cum se vor comporta femeile din zilele de pe urmă.

Deci Isaia 11.1:

*„Apoi o Odraslă va ieși din tulpina lui Isai, și un Vlăstar va da din rădăcinile lui.
(Cine era acesta? Hristos).*

Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.

Plăcerea lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite,

ci va judeca pe cei săraci cu dreptate, și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării; va lovi pământul cu toiagul cuvântului Lui, și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel rău.

Neprihănirea va fi brâul coapselor Sale, și credincioșia brâul mijlocului Său.

Atunci lupul va locui împreună cu mielul, și pardosul se va culca împreună cu iedul; vițelul, puiul de leu, și vitele îngrășate, vor fi împreună, și le va mâna un copilaș;

vaca și ursoaica vor paște la un loc, și puii lor se vor culca împreună. Leul va mânca paie ca boul,

pruncul de țâță se va juca la gura bortei năpârcii, și copilul înțărcat va băga mâna în vizuina basilicului.

Nu se va face nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă.”

Aceasta va fi în noul Ierusalim. Vlăstarul de aici este Vlăstarul lui David, adică Hristos, care este Vlăstar și Odraslă.

După aceasta, apare Mireasa, în Apocalipsa 19.1-16, după încheierea celor șaptezeci de săptămâni. Ea vine împreună cu Mirele ei, Împăratul cel puternic. Oh, vai! Nu știu dacă vom reuși să terminăm.

Haideți totuși, să citim măcar o parte. Aici vine Mireasa. Înțelegeți? După începerea Mileniului, Hristos se întoarce împreună cu Mireasa Sa. Așa este. Deci Apocalipsa 19.1-16:

„După aceea (după necaz, după nenorociri, după peceți, după urgii, după aruncarea afară a Satanei, după începerea Mileniului. Fiți atenți!).

După aceea, am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă, care zicea: „Aleluia! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mântuirea, slava, cinstea și puterea!

Pentru că judecățile Lui sunt adevărate și drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pământul cu curvia ei, și a răzbunat sângele robilor Săi, din mâna ei.”

Și au zis a doua oară: „Aleluia! Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor!” (Aceasta este bătrâna biserică curvă).

Și cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru făpturi vii s-au aruncat la pământ și

s-au închinat lui Dumnezeu, care ședea pe scaunul de domnie. Și au zis: „Amin! Aleluia!”

Și din scaunul de domnie a ieșit un glas, care zicea: „Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi care vă temeți de El, mici și mari!”

Și am auzit, ca un glas de gloată multă (Ascultați. Aici sunteți Biserică, După ce Ea a mers sus în capitolul 3, acum se întoarce), ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească.” (Aleluia! Priviți! Acum vine căsătoria Mielului. Aici vine Ea!)

Să ne bucurăm, să ne înveselim, și să-l dăm slavă! Căci a venit căsătoria Mielului; soția Lui s-a pregătit (Aici vine Ea, amândoi, Mireasa și Mirele.)

și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat. (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.)

Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați la cina nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!”

Și m-am aruncat la picioarele lui ca să mă închin lui dar el mi-a zis: „Ferește-te să faci una ca aceasta! Eu sunt un împreună slujitor cu tine și cu frații tăi, care păstrează mărturia lui Isus. Lui Dumnezeu închină-te! (Căci mărturia lui Isus este duhul profeției.)”

Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, era numit „Cel credincios” și „Cel adevărat”, și El judecă și Se luptă cu dreptate.

Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununi împărătești (Cine era El? Împăratul împăraților), și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur.

Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu.” („La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Cine era El? Isus.)

Oștile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat. (Glorie! Aici vine Ea!)

Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascul vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.

Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.”

Ce înseamnă aceasta? Poporul Lui tocmai L-a încoronat ca Împărat al împăraților și Domn al domnilor, și acum Se întoarce la Templul Lui cel sfânt, uns cu prezența lui Dumnezeu, ca să locuiască și să împărățească împreună cu Biserica Lui, în timpul Mileniului. Amin. Ea își va ocupa locul alături de Împăratul cel Atotputernic, în noul Templu împărătesc uns.

Acum, cele șase scopuri din Apocalipsa 6.1 până la capitolul 19.21, sunt împlinite. Ascultați! În încheiere, cele șapte peceți, cele șapte trâmbițe, cele șapte potire, cele trei nenorociri, femeia învăluită în soare, aruncarea pe pământ a Diavolului sau a balaurului roșu, toate acestea se întâmplă între aceste timpuri, în perioada necazului. Nu uitați aceasta. Toate acestea se întâmplă în decursul acestui timp. Aici sunt cele șase scopuri ale vizitei Lui. Credeți aceasta? (Amin!)

Ce timp glorios îi așteaptă pe cei care Îl iubesc pe Domnul! Vă spun, prieteni, nu ne putem permite să pierdem aceasta. Să nu pierdeți aceasta, orice s-ar întâmpla! Fiți siguri de asta!

Duminica viitoare, dacă Domnul va voi și dacă mă va ajuta, am să vă arăt exact când are loc fiecare săptămână din cele șaptezeci, procedând la fel cum am procedat astăzi. Vom localiza exact cele șaptezeci de săptămâni în sanctuarul iudeilor, dacă este voia Domnului și vom arăta unde suntem noi, aici, la sfârșit.

Îl iubiți pe El? (Amin!) V-ați putea permite să pierdeți Cerul? (NU!) Noi trăim în vremea sfârșitului. Pentru ce va veni El? Care este primul lucru care se va întâmpla, înainte ca Isus să Se întoarcă pe pământ? Ce se va întâmpla cu Biserica? Va fi răpită. Va veni Isus pe pământ și va umbla în jur la morminte, să dea mâna cu tata și cu mama, va vorbi cu noi toți aici și apoi va merge sus? Nu? Dar cum va fi?

Vă spun aceasta din Cuvântul lui Dumnezeu, din 1 Tesaloniceni 4.15-17:

„Iată, în adevăr, ce vă spunem, prin Cuvântul Domnului: noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.

Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogorî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi apucați sus împreună cu ei, în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh.” Noi vom fi luați într-un moment, la o clipeală de ochi. În decursul aceluși timp sfârșește epoca Bisericii.

Atunci, aici pe pământ, Dumnezeu va începe să lucreze cu iudeii. Acolo vor fi doi profeți unși. Vom vedea aceasta în Apocalipsa 11, Ilie și Moise. Eu cred că ei sunt cei doi profeți. Ei vor aduce mari nenorociri, după ce vor vedea că oamenii s-au

unit și, în mijlocul celei de-a șaptezecă saptămână a lui Daniel, Roma (prin acel domn al ei), va rupe legământul cu Israel, ceea ce va face ca urâciunea să se întindă. Acolo va fi marele potop, când rămășița Neamurilor, fecioara adormită...balaurul, Roma aruncă apă din gură să facă război cu rămășița seminței femeii, care ține poruncile lui Dumnezeu. Roma va face aceasta.

O confederație a bisericilor îi va aduna pe toți la un loc, împreună cu iudeii. Aceștia vor relua închinarea în Templu, prin „Așa vorbește Domnul” din Biblie și vor avea propria lor biserică. (Fratele Branham bate în amvon de trei ori.)

Ce sunt ei acum? De curând, ei sunt o națiune recunoscută, este adevărat? (Amin!) Dar încă nu au reluat închinarea în Templu. În momentul când o vor face, Biserica va fi plecată. Atunci, Dumnezeu va lucra cu Israelul ca națiune.

Ei vor intra în această confederație și la mijlocul celei de-a șaptezecă saptămână, trei ani și jumătate, Roma va rupe legământul cu ei, ceea ce va face ca urâciunea pustiirii să se întindă până la împlinire. Protestanții și evreii vor fi prizonieri deopotrivă, și în acest timp se vor ridica cei doi profeți care vor lovi pământul ca să nu primească ploaie în zilele profeției lor; ei vor face să se coboare foc din cer și așa mai departe. Așteptați numai! Mai avem o mulțime de lucruri care ne așteaptă să le învățăm. (Fratele Branham bate de trei ori în amvon.)

Oh, ce Dumnezeu minunat este El! Ce Tată îndurător! Prieteni, dați-mi voie să vă spun ceva ca păstor al vostru: nici nu vă dați seama sub ce binecuvântare trăiți. Nici nu vă dați seama! Au fost mulți oameni mari, mulți sfinți, au fost mii de oameni sfinți, care au murit în anii trecuți, oameni umpluți cu Duhul Sfânt, care ar fi dorit să vadă ziua aceasta în care trăiți voi! Haideți, voi și eu să profităm de ea!

Ce altceva mai trebuie să vedem? Ce putem face după aceasta? Unde mergem? Ce se va întâmpla? Undeva trebuie să mergem căci nu puteți sta aici tot timpul? Tu poți să-ți cosești iarba și săptămâna viitoare va fi nevoie s-o cosești din nou. Da, de două ori înainte de timpul acela. Poți să-ți crești copiii, să le dai de mâncare la

prânz, și la cină le va fi iarăși foame. Le dai să mănânce de cină și dimineața le este foame din nou. Le cumperi o pereche de pantofi; dacă sunt ca ai mei, în două-trei luni le cumperi altă pereche. Luna asta le cumperi haine și peste o lună sau două le cumperi altele noi. Vedeți? Nimic nu este continuu. Nimic nu este stabil. Nimic nu poate să reziste.

Nu râvni la bogățiile acestei lumi,

Care putrezesc imediat.

Zidește-ți nădejdea pe cele veșnice.

Care nu vor trece niciodată!

Totul e-n continuă mișcare,

Nimic nu e stabil pe pământ.

/: Zidește-ți nădejdea pe cele veșnice,

/: Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului. :/

Ascultați!

Când călătoria noastră este gata (El ne va da de știre)

Dacă I-am fost credincioși lui Dumnezeu,

Sufletul nostru răpit va vedea

Casa strălucitoare din slavă (Cetatea unsă).

/: Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului :/

Zidește-ți nădejdea pe cele veșnice,

Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului :/

Nu râvni la bogățiile acestei lumi,

Care putrezesc imediat.

Zidește-ți nădejdea pe cele veșnice.

Care nu vor trece niciodată!

/: Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului :/

Să ne plecăm capetele. Dacă nu v-ați ținut niciodată de mâna Lui, n-ați vrea s-o faceți acum?

/: Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului :/

Zidește-ți nădejdea pe cele veșnice,

Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului :/

Fetițele noastre s-au făcut acum domnișoare frumoase. Părul vostru este frumos, obrajii voștri sunt îmbujorați, dar în curând ei vor păli. De unde știm noi că săptămâna viitoare viermii pământului nu vor mânca acești obraji frumoși și rumeni?

Tânărul meu frate, tu ești mare și puternic acum, ești musculos și aștepti un viitor strălucit, dar în scurt timp, acel păr cârlionțat va cădea, iar ce va mai rămâne va albi. Umerii tăi puternici se vor lăsa în jos și vor ajunge în țărână, unde viermii vor începe să-ți mănânce brațele și carnea. Acesta este motivul pentru care:

Zidește-ți nădejdea pe cele veșnice,

Care nu vor trece niciodată!

Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului!

N-ați vrea să ridicați mâinile și să vă prindeți chiar acum de mâna Domnului?

(Se repetă cântecul).

Eu am văzut multe din spatele amvonului în cei aproape 31 de ani de slujbă. Am

văzut priveliști triste și am văzut priveliști minunate. Totuși, cea mai tristă priveliște pe care am văzut-o în toată viața mea – deși am văzut copii murind de foame pe străzi și mame care cerșeau o bucată de pâine, – cea mai tristă imagine pe care am văzut-o cândva, este să văd un om, o ființă umană, care ar fi trebuit să fie un fiu al lui Dumnezeu, dar moare fără să-L cunoască pe El.

Îmi amintesc de o femeie care stătea într-o seară la ușa bisericii. Ea m-a privit disprețuitoare, a început să râdă de mine și a zis: „N-aș permite nici vacii mele să aibă religia pe care o ai tu!” Oh, și în mai puțin de o oră am fost chemat de urgență la spital, pentru că o femeie frumoasă de vreo douăzeci și doi de ani, țipa disperată: „Aduceți-l pe predicatorul acela aici!” Era o femeie catolică.

Când am ajuns acolo, bătrâna soră medicală, mi-a spus: „Ai ajuns prea târziu, frate Branham. A murit de vreo cinci minute!”

„Pot s-o văd? ” am întrebat eu.

„Te-a strigat tot timpul iar ultimele cuvinte pe care le-a spus, au fost: „Chemați-l pe predicatorul acela, pe fratele Branham!”

Soțul ei era și el acolo și mi-a spus: „Spune o rugăciune pentru ea! Spune numai o rugăciune!”

„Acum este prea târziu”, am răspuns eu.

Am ridicat puțin pătura și am privit-o. Era o femeie frumoasă, cu ochii mari, căprui, și cu pistrui pe față. Avea părul roșcat și era foarte atrăgătoare. Suferise atât de mult, încât pistruii îi erau ieșiți ca niște coșuri, pe față, iar ochii îi ieșiseră din orbite.

lată în ce situație ajunsese. Gura îi era deschisă, iar pleoapele îi acoperise pe jumătate ochii căprui. N-am să uit niciodată această imagine. Privind-o, mi-a venit în minte acel cântec:

Nu râvni la bogățiile lumii, care putrezesc...

Odată am stat lângă un om care a murit chiar aici, la Port Fulton. M-au chemat când se afla pe patul de moarte. Când ne-am rugat împreună cu el aici, la altar, într-o seară, a cuprins-o cu brațul pe o femeie. Văzându-l că face aceasta, i-am zis: „I-ați mâna de pe doamna aceea!” dar el mi-a răspuns:

„O conduc la Domnul.”

„Condu-o, dar nu cu brațul în jurul ei. Eu nu cred în asemenea lucruri.”

Acel bărbat s-a înfuriat și a ieșit afară, iar după câțva timp am fost chemat la el pentru că era pe moarte. Când m-a văzut, m-a privit și a spus: „Nu te ruga pentru mine, frate Bill. Sunt pierdut. M-am dus. Tot ce-am câștigat vreodată, s-a dus...”

Într-o zi am stat lângă patul unui om care m-a chemat tot pentru că era pe moarte. El locuia nu departe de aici, pe colț. Când m-a văzut, mi-a spus: „Întotdeauna mi-am dorit cutare și cutare lucru, dar niciodată nu am slujit Domnului. De multe ori aș fi putut să mă duc la altar, dar n-am făcut-o. Frate Branham, roagă-te ca Dumnezeu s-o lase pe fetița mea să poată ispăși pentru lucrurile pe care le-am făcut. Poate face ea ceva pentru Domnul.”

„Aceasta nu este posibil, frate”, i-am răspuns eu, „pentru că lucrurile pe care le-ai făcut tu, sunt pierdute.”

Altădată am stat lângă un om și l-am văzut luptându-se cu dracii, timp de 24 de ore. Spunea că lângă patul lui sunt niște diavoli cu lanțuri legate la gâtul lor. El se zvârcolea în pat și striga: „Nu-i lăsați să mă ia!” Apoi îmi spunea: „Uite-l! Nu-l vezi? Vine să mă ia!”

El l-a amânat prea mult pe Dumnezeu, și acum era prea târziu. Avea hambare mari, pline cu fân și cu grâu, avea cai de rasă, dar cu un an în urmă, l-a blestemat pe Dumnezeu în față și a lovit-o pe soția lui pentru că fusese la Tabernacol. Știți ce s-a întâmplat?

Un trăsnet i-a lovit hambarele, i-a omorât caii și i-a ars fânul, iar el a murit într-un fel de vrajă, luptându-se cu dracii de pe el.

Un bătrân prieten de-al meu, a ajuns și el la capătul drumului. L-am întrebat: „Te duci, tati?”

„Asta a fost tot, Billy”, mi-a răspuns el.

„Cum te simți?”

„Foarte bine”, a răspuns el. „Adu-i pe copiii aici, lângă pat.” Și-a pus mâinile lui firave peste fiecare din ei, i-a binecuvântat apoi le-a spus celor doi fii ai săi: „Luați-mi mâinile și ridicați-le, așa cum au făcut Iosua și Caleb.” Mă întrebam ce avea să spună, iar el a zis:

Ce zi fericită, ce zi fericită!

De când Isus mi-a spălat păcatele!

El m-a învățat să veghez și să mă rog,

Să mă bucur în fiecare zi.

Și pe noi ne așteaptă una din aceste situații, prieteni. Voi doriți să mâncați mâncare bună, să conduceți o mașină frumoasă, să trăiți în cele mai bune condiții. Eu nu vă învinuiesc pentru aceasta, totul este în ordine, iar Dumnezeu vrea să aveți aceasta, dar nu uitați:

Nu râvni la bogățiile zadarnice ale acestei lumi,

Care putrezesc imediat.

Zidește-ți nădejdea pe cele veșnice,

Care nu vor trece niciodată!

Haideți să ne ridicăm mâinile în timp ce cântăm:

Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului!

Zidește-ți nădejdea pe cele veșnice,

Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului!

În timp ce stăm în picioare, haideți să ne întoarcem să dăm mâna cu cineva. Vom

mai continua serviciul un moment. Vreau să vă întoarceți acum, când mai cântăm un verset al cântecului.

Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului!

(Haide, mămico! Haide, tăticule! Haide, frate!)

....mâna neschimbătoare (Haideți, copilași! Haideți fraților! Haideți fraților!)

Zidește-ți nădejdea pe cele veșnice,

Ține-te de mâna neschimbătoare a Domnului!

Nu sunteți bucuroși că Îl avem pe El? (Adunarea răspunde „Amin!”) Toți cei care-L iubesc să spună: „Slăvit să fie Domnul!” (Adunarea răspunde: „Slăvit să fie Domnul!”) Toți cei care cred că vor merge în acea cetate, să ridice mâna. (Țineți mâinile ridicate un minut, până cântăm).

/: Eu sunt destinat pentru Cetatea minunată,

Pregătită de Domnul pentru ai Săi;

Unde toți răscumpărații din toate epocile,

Cântă slavă în jurul tronului alb.

Mi-e tare dor de Cer,

Și slava de acolo o voi privi.

Ce bucurie va fi aceea,

Când pe Salvatorul meu Îl văd,

În acea Cetate frumoasă de aur :/

Îl iubiți? (Amin!) Atunci:

la Numele lui Isus cu tine,

Copil al tristeții și al durerii;

El mângâiere și bucurie îți va da,,

la-L cu tine oriunde vei merge.

/: Nume scump :/ O, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului :/

Nu uitați, duminica viitoare la 9.30 dimineața. Vom încerca, dacă este cu voia

Domnului, să terminăm la timp și să ne rugăm pentru bolnavi. Deci, duminica viitoare la 9.30 dimineața.

Ne plecăm la Numele lui Isus,

Căzând proșternați la picioarele Lui,

Împărat al împăraților Îl vom încorona în cer,

Când călătoria noastră se va sfârși.

/: Nume scump :/ O, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului! :/

Ascultați acest verset:

Ne plecăm la Numele lui Isus,

Ca un scut de orice cursă;

Când ispitele se adună în jur,

Șoptește acel Nume sfânt, în rugăciune.

/: Nume scump :/ O, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului! :/

Acum las serviciul în seama păstorului, fratele Neville, pentru a rosti cuvintele de încheiere și ce mai are el de spus.

- Amin -